

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 17.4.2008
KOM(2008) 194 galutinis

2008/0083 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 68/151/EEB ir 89/666/EEB dėl tam tikrų tipų
bendrovių įpareigojimų skelbti ir versti**

(pateikta Komisijos)

{SEC(2008) 466}

{SEC(2008) 467}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. ĮVADAS

1.1. Aplinkybės

Nereikalingos ir pernelyg didelės administracinės išlaidos labai trukdo ekonominei veiklai. Todėl 2005 m. Komisija pradėjo įgyvendinti administracinių išlaidų vertinimo ir administracinės naštos mažinimo programą, kad pagerintų ES bendrovių verslo aplinką ir kad ES ekonomika taptų pajėgi priimti konkurencingesnės pasaulio verslo aplinkos, kurioje joms tenka veikti, iššūkius.

2006 m. lapkričio 14 d. Komisija priėmė atnaujintą paprastinimo programą¹ ir pagrindines administracinių išlaidų vertinimo bei administracinės naštos mažinimo nuostatas², kuriose apibrėžė, kaip pasiekti šį tikslą. Abiejose programose pabrėžtas poreikis gauti apčiuopiamos ekonominės naudos. Jas dar papildė 2007 m. sausio 24 d. priimta veiksmų programa³, kurioje nustatytas tikslas – iki 2012 m. 25 % sumažinti administracinę ES įmonių našta⁴.

Veiksmų programą patvirtino 2007 m. kovo mėn. posėdžiavusi pavasario Europos Vadovų Taryba⁵. Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad administracinės naštos mažinimas yra svarbi Europos ekonomikos skatinimo priemonė, visų pirma todėl, kad tai gali būti naudinga mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ). Ji pabrėžė, kad administracinei naštai ES mažinti būtinos didelės bendros Europos Sąjungos ir valstybių narių pastangos. 2007 m. kovo mėn. Komisija priėmė nemažai paspartinta tvarka priimamų pasiūlymų, kad administracinė našta būtų sumažinta greitai, atlikus nedidelius ES *acquis* pakeitimus.

2008 m. kovo 13–14 d. posėdyje Europos Vadovų Taryba paragino Komisiją paspartinta tvarka apsvastyti naujus teisės aktų pasiūlymus, skirtus administracinei naštai sumažinti⁶. 2007 m. liepos 10 d. Komisija bendrovių teisei, apskaitai ir auditui skirtą komunikatą, kuriame išdėstė savo idėjas dėl paprastinimo minėtose srityse.⁷ Kadangi kai kurios šiame komunikate numatytos priemonės verčia atlikti kruopštų tyrimą ir diskutuoti, jau paskelbus šį komunikatą buvo aišku, kad kituose komunikatuose Europos bendrovėms gali būti sudarytos sąlygos siekti pažangos taikant paspartintą procedūrą. Šios su Pirmąja ir Vienuoliktąja bendrovių teisės direktyvomis susijusios priemonės pateikiamos šiame pasiūlyme.

¹ Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Geresnio reglamentavimo Europos Sąjungoje strateginė apžvalga“, COM(2006) 689, OL C 78, 2007 4 11, p. 9.

² 2006 m. lapkričio 14 d. Komisijos darbinis dokumentas dėl administracinių išlaidų įvertinimo ir administracinės naštos Europos Sąjungoje mažinimo, COM(2006) 691 galutinis.

³ Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Administracinės naštos mažinimo Europos Sąjungoje veiksmų programa“, COM(2007) 23, dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje. COM(2007) 23.

⁴ Briuselyje posėdžiavusioje Europos Vadovų Taryboje pirmininkaujančios valstybės narės išvados, dok. Nr. 7224/07, 1 išvada.

⁵ Briuselyje posėdžiavusioje Europos Vadovų Taryboje pirmininkaujančios valstybės narės išvados, dok. Nr. 7652/08, 1 išvada.

⁶ Komisijos komunikatas dėl supaprastintos bendrovių verslo aplinkos bendrovių teisės, apskaitos ir audito srityse, COM(2007) 394, dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje.

1.2. Dabartinės iniciatyvos pagrindimas ir tikslai

Šios iniciatyvos tikslas – per trumpą laiką padėti sustiprinti ES bendrovių konkurencingumą sumažinant administracinę naštą, jei tai įmanoma padaryti nesukėlus didesnio neigiamo poveikio kitoms suinteresuotosioms šalims. Todėl reikia sutelkti dėmesį į įpareigojimus teikti informaciją bendrovių teisės srityje, iš kurių informacijos naudotojai neturi didelės naudos.

Pagal Pirmąją bendrovių teisės direktyvą bendrovės nacionaliniuose oficialiuosiuose leidiniuose turi paskelbti tam tikrą informaciją, kuri būtų įtraukta į valstybių narių komercinius registrus. Tai visų pirma bendrovės steigimo duomenys, vėlesni šių duomenų pakeitimai ir metinės ataskaitos, kurias būtina skelbti kasmet. Daugeliu atvejų dėl tokių duomenų skelbimo nacionaliniuose oficialiuosiuose leidiniuose bendrovės patiria papildomų išlaidų, bet realios naudos neturi, atsižvelgiant į tai, kad bendrovių registrai jų informaciją jau skelbia internete. Todėl nacionaliniuose teisės aktuose turėtų būti panaikinti visi papildomi reikalavimai skelbti, dėl kurių bendrovės patiria papildomų išlaidų.

Atsižvelgiant į Vienuoliktąją bendrovių teisės direktyvą, pasiūlymas yra taikomas nacionalinėje teisėje numatytiems dokumentų, kurie turi būti įtraukti į filialo registrą, vertimo reikalavimams. Įregistruodamos filialą, bendrovės privalo tam tikrą jų bylose esančią informaciją įtraukti ir į filialo registrą. Dėl to dažnai bendrovių išlaidos padvigubėja, nes bendrovės ne tik turi užtikrinti, kad tam tikri dokumentai būtų išversti į valstybės narės, kurioje yra filialas, kalbą, bet ir laikytis kartais pernelyg didelių to vertimo sertifikavimo ir (arba) notarinio tvirtinimo reikalavimų. Būtina kuo labiau sumažinti vertimo ir sertifikavimo išlaidas.

2. TEISINIS PAGRINDAS

Šio pasiūlymo teisinis pagrindas – Sutarties 44 straipsnio 2 dalies g punktas. Abi pagal šį pasiūlymą keistinos direktyvos yra pagrįstos šia nuostata (buvęs 54 straipsnio 3 dalies g punktas).

3. SUBSIDIARUMAS IR PROPORCINGUMAS

Šioms problemoms spręsti būtini veiksmai ES lygmeniu, nes pagal Pirmąją direktyvą įpareigojimais, dėl kurių susidaro administracinė našta, nustatomi ES taisyklėmis. Vienuoliktojoje direktyvoje valstybėms narėms aiškiai leidžiama uždėti bendrovėms tokią naštą. Tokiomis sąlygomis veiksmingai mažinti administracinę naštą įmanoma tik keičiant susijusias ES taisykles. Todėl veiksmai ES lygiu yra pagrįsti.

Siūloma tik tiek pakeitimų, kiek reikia nebūtinai administracinei naštai minėtose srityse pašalinti, ir jie turi būti proporcingi šiam tikslui.

4. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS

Pasiūlymas ir kartu pateiktas poveikio vertinimas pagrįstas plataus masto konsultacijomis, po kurių Komisija priėmė 2007 m. liepos 10 d. komunikatą.

Konkurencijos taryba 2007 m. lapkričio 22 d. priėmė išvadas, kuriose pritaria paprastinimo iniciatyvai⁸, o Europos Parlamento Teisės reikalų komitetas 2008 m. kovo 27 d. priėmė ataskaitą. Šioje ataskaitoje visapusiškai remiama iniciatyva paprastinti Europos bendrovių teisę ir mažinti administracinę našą. Tikimasi, kad 2008 m. gegužės mėn. bus priimta galutinė Europos Parlamento ataskaita.

Be to, aštuoniolikos valstybių narių vyriausybės, vienos EEE valstybės vyriausybė ir 110 suinteresuotųjų šalių atsiliepė į minėtą komunikato iniciatyvą iki 2007 m. spalio mėn. vidurio raštu pateikti pastabas dėl pasiūlymų. Šiuos pasiūlymus iš viso pateikė 23 šalys, įskaitant 22 valstybes nares. Nemažai pasiūlymų pateikė ir Europos organizacijos bei asociacijos. Ataskaita apie atsiliepimus, gautus iš valstybių narių ir suinteresuotųjų šalių 2007 m. liepos–gruodžio mėnesiais, paskelbta Vidaus rinkos ir paslaugų generalinio direktorato (DG MARKT) tinklapyje

http://ec.europa.eu/internal_market/company/simplification/index_en.htm.

Valstybių narių paskirtai aukšto lygio nacionalinių reglamentavimo ekspertų grupei buvo pasiūlyta pagreitinta tvarka svarstyti pasiūlymus dėl Pirmosios ir Vienuoliktosios bendrovių teisės direktyvų; šį metodą parėmė dauguma savo pastabas pateikusių ekspertų.

Be to, šiuo klausimu buvo konsultuotasi su aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupe ir pritaria visiems pasiūlymams, pateiktiems 2008 m. vasario 26 d. priimtoje jos nuomonėje.

5. POVEIKIO VERTINIMAS

Sprendžiant iš šio pasiūlymo poveikio vertinimo, bendrovės turi didelių galimybių sutaupyti minėtose srityse.

5.1. Ribotos atsakomybės bendrovių įpareigojimai skelbti informaciją

Poveikio vertinime apskaičiuota bendra mažiausia metinių ataskaitų paskelbimo nacionaliniame oficialiajame leidinyje kaina pagal šiuo metu galiojančią taisyklę yra apie 410 mln. EUR per metus, o pakeitimų registruose paskelbimo – apie 200 mln. EUR per metus. Prie šių išlaidų reikia pridėti bendrovių vidaus išlaidas skelbiamai informacijai parengti, o tam tikrose valstybėse narėse – ir papildomo informacijos skelbimo laikraščiuose išlaidas. Tačiau patikimų skaičių apie pastaruosius duomenis šiame etape neturima.

Poveikio vertinime pripažįstama, kad įpareigojimas skelbti informacijos naudotojams yra labai naudingas, nes jie turi galimybę pakeitimus registre sekti chronologine tvarka. Tačiau palyginus įvairias valstybėse narėse naudojamas sistemas paaiškėjo, kad bendrovėms nebūtina užkrauti papildomas išlaidas šiam tikslui pasiekti. Įvertinus, kad daugiau kaip 50 % visų europiečių šiais laikais naudojami internetu⁹, tam tikslui pasiekti pakanka chronologinio

⁸ Tarybos dokumentas Nr. 15222/07 DRS 48.

⁹ Šaltinis: Internetworldstats, www.internetworldstats.com/stats9.htm#eu.

Jau 2005 m. Informacinės visuomenės analizės ataskaitoje (pateikta http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/docs/benchmarking/051222_final_benchmarking_report.pdf) nustatyta: „Besinaudojančiųjų interneto prieiga skaičius labai padidėjo, ir 2004 m. Bendrijos namų ūkių ir įmonių apžvalga parodė, kad prie interneto buvo prisijungę 43 % Europos Sąjungos namų ūkių. Nustatyta, kad šiek tiek mažesnė dalis – 38 % 16–74 m. amžiaus gyventojų – yra nuolatiniai vartotojai, prie interneto prisijungiantys bent kartą per savaitę“.

elektroninio skelbimo, t. y. informaciją pateikti registro interneto svetainėje. Kaip rodo daugelio valstybių narių pavyzdys (pvz., Danijos ir Suomijos), taip skelbiant papildomų mokesčių iš bendrovių imti nebūtina.

Todėl poveikio vertinime reikalaujama užtikrinti, kad ateityje už skelbimą bendrovėms nebūtų nustatomas papildomas mokestis.

5.2. Ribotos atsakomybės bendrovių filialų įpareigojimai versti

Remiantis turima informacija poveikio vertinime apskaičiuotos išorinės išlaidos, susijusios su filialų įpareigojimu versti bendrovės įstatus ir bendrovės veiklos vykdymą patvirtinančius dokumentus, pagal dabartinę tvarką sudaro 3,36 mln. EUR, o metinių atskaitų vertimo išlaidos – kasmet po 16,8 mln. EUR. Vien tik sertifikavimo išlaidos atitinkamai yra 300 000 EUR ir kasmet 1,5 mln. EUR. Prie šių išorinių išlaidų reikia pridėti vidines išlaidas, susijusias užtikrinimu, kad vertimas ir (arba) patvirtinimas gautas. Šiame etape informacijos apie šių išlaidų dydį nėra.

Poveikio vertinime padaryta išvada, kad, net jei valstybės narės trečiųjų šalių labai turėtų išsaugoti galimybę prašyti patvirtintų vertimų, turėtų pakakti kitoje valstybėje narėje sertifikuotų vertimų. Atsižvelgiant visų pirma į tai, kad kai kurios valstybės narės savo nacionaliniuose įstatymuose nepasinaudojo (nevisiškai pasinaudojo) galimybe reikalauti patvirtintų vertimų, greičiausiai būtų nepagrįsta pritarti, kad kitos valstybės narės reikalautų pakartotinio tvirtinimo, kartais net notarinio. Jei vertimą patvirtino kitoje valstybėje narėje oficialiai paskirtas ir prisiekęs vertėjas ar kuris nors kitas asmuo, toje valstybėje narėje įgaliotas tvirtinti vertimus į reikiamą kalbą, patikimumo laipsnis turėtų būti pakankamas.

6. PASTABOS APIE KONKREČIUS STRAIPSNIS

1 straipsnis. Pirmosios bendrovių teisės direktyvos pakeitimas

1 straipsnyje nustatomas naujas privalomas reikalavimas skelbti, pagrįstas alternatyviomis skelbimo priemonėmis, kurios šiuo metu nurodytos Pirmosios bendrovių teisės direktyvos 3 straipsnio 4 dalyje. Šiame privalomame reikalavime atsižvelgiama į tai, kad visose srityse vis aktyviau naudojamos elektroninės priemonės.

Tai, jog šia nuostata reglamentuojamas tik būtiniausias reikalavimas, reiškia, kad valstybės narės turi numatyti elektroninę chronologinę prieigą prie informacijos, bet gali papildomai nurodyti ir kitas priemones, kuriose atitinkama informacija turi būti skelbiama (pvz., spausdintinius nacionalinį oficialųjį leidinį, nacionalinius arba regioninius laikraščius). Tačiau 3 straipsnio 4 dalies naujoje antroje pastraipoje aiškinama, kad valstybės narės turi įsitikinti, jog už paskelbimą iš bendrovių niekada neimami jokie specialūs mokesčiai.

2 straipsnis. Vienuoliktosios bendrovių teisės direktyvos pakeitimas

1 dalyje valstybėms narėms paliekama dabartinė galimybė reikalauti tam tikrų bendrovės dokumentų vertimo ir to vertimo patvirtinimo. Joje paaiškinta, kad dar gali būti reikalaujama 2 straipsnio 2 dalies c punkte numatyto liudijimo valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, kalba; faktiškai šiandien tai jau daro daugelis valstybių narių. Tačiau antrajame sakinyje nustatyta, kad kiekvienas tokio pobūdžio reikalavimas laikomas įvykdytas, jei pateikiamas asmens, kuriam pagal kitoje valstybėje narėje galiojančias tvirtinimo taisykles yra suteikta teisė išduoti tokį liudijimą, patvirtintas vertimas.

2 dalyje nustatyta, kad liudijimai, išduoti valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, reikalaujama kalba, turi būti priimti tos valstybės registre.

3 dalyje išaiškinama, kad valstybės narės neturi teisės nustatyti jokių kitų oficialių reikalavimų, išskyrus 1 ir 2 dalyse apibrėžtus reikalavimus. Ši nuostata visų pirma taikoma reikalavimams dėl notarinio jau patvirtintų dokumentų patvirtinimo arba jų įteisinimo, pavyzdžiui, dėl apostilės pagal 1961 m. spalio 5 d. Hagos konvenciją dėl užsienyje išduotų dokumentų legalizavimo panaikinimo. Tačiau tai neprieštaruja taisyklėms, kuriose reikalaujama apostilės, kuria patvirtinama, kad bendrovė egzistuoja.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 68/151/EEB ir 89/666/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių įpareigojimų skelbti ir versti

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 44 straipsnio 2 dalies g punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹⁰,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹¹,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos¹²,

kadangi:

- (1) 2007 m. kovo 8–9 d. posėdyje Europos Vadovų Taryba pritarė, kad iki 2012 m. reikėtų 25 % sumažinti bendrovių administracinę naštą siekiant Bendrijoje padidinti bendrovių konkurencingumą.
- (2) Bendrovių teisė pripažinta kaip viena iš sričių, kurioje bendrovėms numatyta daug įpareigojimų teikti informaciją – kai kurie iš jų atrodo pasenę arba pernelyg dideli.
- (3) Šiuos įpareigojimus teikti informaciją reikia persvarstyti, kad bendrovių našta Bendrijoje būtų sumažinta ir minimumo, kuris būtinas kitų suinteresuotųjų šalių interesų apsaugai užtikrinti.
- (4) Pagal 1968 m. kovo 9 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 68/151/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemones visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo¹³ ribotos atsakomybės bendrovės turi paskelbti ir taip atskleisti tam tikrą informaciją, kurią būtina įtraukti į valstybių narių centrinį registrą, komercinį registrą ar bendrovių registrą. Daugelyje

¹⁰ OL C , p.

¹¹ OL C , p.

¹² OL C , p.

¹³ OL L 65, 1968 3 14, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/99/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 137).

valstybių narių ši informacija turi būti skelbiama nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba regioniniuose laikraščiuose.

- (5) Daugeliu atvejų dėl įpareigojimų skelbti informaciją bendrovėms susidaro papildomų išlaidų, o jokios realios naudos nėra, nes informacija skelbiama bendrovių registruose internete. Atsižvelgiant į iniciatyvas, kuriomis siekiama suteikti galimybę naudotis tokiais registrais visoje Bendrijoje, poreikis šią informaciją skelbti nacionaliniame oficialiajame leidinyje ar kituose spausdintiniuose leidiniuose dar labiau sumažėja.
- (6) Kad informacijos skelbimas būtų veiksmingas ir kad taip vartotojams būtų užtikrinta galimybė nevaržomai naudotis informacija, valstybės narės turėtų nustatyti, kad centrine elektronine baze naudotis būtina. Jos taip pat turėtų užtikrinti, kad už šią ir bet kurią papildomą pareigą skelbti, kurią valstybės narės šiomis aplinkybėmis gali nustatyti bendrovėms, nebūtų nustatomi jokie specialūs mokesčiai, be to, kurie gali būti imami už įtraukimą į registrą.
- (7) Pagal 1989 m. gruodžio 21 d. Vienuoliktąją Tarybos direktyvą 89/666/EEB dėl atskleidimo reikalavimų filialams, įsteigtiems valstybėse narėse tam tikrų tipų bendrovių, kurioms taikomi kitos valstybės įstatymai¹⁴, tam tikra informacija apie bendrovės turi būti atskleista. Valstybė narė, kurioje yra filialas (toliau – priimančioji valstybė narė), šiuo metu gali reikalauti, kad šiomis aplinkybėmis ne visi dokumentai būtų verčiami į kitą oficialią Bendrijos kalbą.
- (8) Tokia galimybė, kaip ir galimybė reikalauti, kad tam tikrais atvejais vertimas būtų tvirtinamas, turėtų būti išsaugota, nes trečiųjų šalių labai gali prireikti patvirtinti ir taip užtikrinti, kad vertimas pakankamai patikimas.
- (9) Tačiau vertimą galima laikyti pakankamai patikimu, jei jį patvirtino valstybėje narėje oficialiai paskirtas ir prisiekęs vertėjas ar kuris nors kitas asmuo, toje valstybėje narėje įgaliotas tvirtinti vertimus į reikiamą kalbą. Tokiu atveju priimančiajai valstybei narei neturėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad vertimas būtų papildomai patvirtintas pagal jos pačios taisykles.
- (10) Tai taikytina ir tuo atveju, kai filialui registruoti reikalingą dokumentą registras, kuriame laikoma bendrovės byla, gali pateikti priimančiosios valstybės narės reikalaujama oficialiaja Bendrijos kalba. Ir šiuo atveju papildomas patvirtinimas nėra pagrįstas.
- (11) Be to, valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama taikyti jokio su dokumento kalba susijusio oficialaus reikalavimo, kuriuo reikalaujama daugiau nei užtikrinti patvirtinimą. Reikalavimas, kad jau patvirtintą vertimą patvirtintų notaras, nėra būtinas pakankamam vertimo patikimumui užtikrinti.
- (12) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. sumažinti administracinę naštą, susijusią su tam tikro tipo bendrovių Bendrijoje įpareigojimais skelbti ir versti, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jų masto bei poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą

¹⁴ OL L 395, 1989 12 30, p. 36.

proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

- (13) Todėl direktyvos 68/151/EEB ir 89/666/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis
Direktyvos 68/151/EEB pakeitimas

Direktyvos 68/151/EEB 3 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 2 straipsnyje nurodyti dokumentai ir informacija atskleidžiami paskelbiant juos centrinėje elektroninėje bazėje, kuri suteikia galimybę naudotis chronologine tvarka pateikta informacija.

Valstybės narės užtikrina, kad bendrovėms nebūtų nustatytas specialus mokestis, susijęs su valstybių narių nustatyto įpareigojimu minėtus dokumentus ir informaciją skelbti centrinėje elektroninėje bazėje arba įpareigojimu juos skelbti papildomai.“

2 straipsnis
Direktyvos 89/666/EEB pakeitimas

Direktyvos 89/666/EEB 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

1. Valstybė narė, kurioje įsteigtas filialas, gali nustatyti, kad 2 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose ir 3 straipsnyje nurodyti dokumentai būtų paskelbti viena iš oficialiųjų Bendrijos kalbų, kuri nėra 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto registro oficialioji kalba, ir kad tokių dokumentų vertimas būtų patvirtintas. Vertimas laikomas patvirtintu, jei buvo taikyta bet kurios valstybės narės administracinių ar teisinių institucijų patvirtinta tvirtinimo procedūra.

2. 2 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytą liudijimą valstybės narės priima ta kalba, kuria jis paskelbtas pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. Valstybės narės netaiko jokių oficialių reikalavimų, susijusių su 1 dalyje nurodytų dokumentų vertimu, išskyrus 1 ir 2 dalyse nurodytus reikalavimus.“

3 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2010 m. balandžio 30 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikmenų lentelę.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas